

மகிழ்ந்திருங்கள், கவலை வேண்டாம்: மகிழ்ச்சிசார் பொருளாதாரம் பற்றிய ஆய்வு

சிரோதிப் மஜூம்தார், கௌதம் குப்தா¹

தமிழில்: ராக்காயி துணங்கை

மகிழ்ச்சி என்பது மனநிலை சார்ந்தது. சமீப காலங்களில் சமூக மற்றும் பொருளாதாரம் சார்ந்தும் மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வு செய்யத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். நிகர வருமானம், வேலைவாய்ப்பு, உடல்நலம், மதச்சார்பு, திருமணம், கல்வி, பணியில் திருப்தி போன்ற பல்வேறு காரணிகள் மகிழ்ச்சியுடன் தொடர்புடையவை. வேலையின்மை, வறுமை, கல்வியறிவு, ஆயுட்காலம், பணவீக்க விகிதம், குற்ற விகிதம் மற்றும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை போன்ற பெரு-பொருளாதாரக் காரணிகள் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. இக்கட்டுரை மகிழ்ச்சியின் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது. ஒரு பொருளாதார வல்லுநரின் நோக்கிலிருந்து மகிழ்ச்சியைப் பகுப்பாய்வதின் மூலம் சந்தையிடாத சரக்கு மற்றும் சேவைகளுக்கான (Non-marketed goods and Services: சுத்தமான காற்று, சுற்றுச்சூழல், ஆரோக்கியமான மீன் மற்றும் வன உயிரிகள் போன்ற நேரடி சந்தை வர்த்தம் செய்ய இயலாத சரக்குகள் மற்றும் சேவைகள்). இவற்றிற்கு சந்தை மதிப்புகள் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கும் மதிப்பீடுகளுக்கும் இடையேயான தொடர்புகளை நிறுவ முயல்கிறது.

முன்னுரை – விருப்புவெறுப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட 'மகிழ்ச்சி' என்ற பதத்துக்கு விருப்புவெறுப்பற்ற வரையறையொன்றை நிறுவுவது இயலாத காரியம். இதனாலேயே எது மகிழ்ச்சி என்கிற கேள்விக்கு முக்கியத்துவம் குறைந்து மகிழ்ச்சிப் மற்றும் அதற்கான காரணிகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது. மகிழ்ச்சி நபருக்கு நபர் மாறுபடுகிறது. ஏழை எளியவருக்கு உதவுவதே அன்னைத் தெரசாவின் மகிழ்ச்சி எனில் பெரும்பணக்காரராக இருப்பது அம்பானி சகோதரர்களின் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பதற்கு சில அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியடைந்திருக்க வேண்டும். அத்தேவைகள் பூர்த்தியடைந்த பிறகுதான் 'சார்புடைய' பிற தேவைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஒருவர் தன்னுடைய தற்போதைய நிலையை பிறரோடு ஒப்பிடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் தனது கடந்த கால நிலையை தற்போதைய நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் நிலையும் இயல்பானது.

1776 –ல் வெளியிடப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சுதந்திரத்திற்கான பிரகடனத்தில் பிற அடிப்படை உரிமைகளுக்கு நிகராகச் 'மகிழ்ச்சிக்கான நாட்டம்' (pursuit of happiness) என்கிற உரிமையும் சேர்க்கப்பட்டது. பூடான் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு (Gross Domestic Product) நிகராகவும் சொல்லப்போனால் அதற்கு மேலாகவும் மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சிக் குறியீடு (Gross National Happiness) வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கியமான குறியீடாகக் கருதப்படுகிறது.

நல்வாழ்க்கை மற்றும் மகிழ்ச்சிக்கான தேடல் குறித்த விவாதம் நீண்டநெடிய பாரம்பரியம் கொண்டது. அரிஸ்டாட்டில், ஜெரெமி பென்தம், ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில் மற்றும் இம்மானுவெல் கண்ட் ஆகியோர் மகிழ்ச்சி, அதன் ஆதாரம் மற்றும் தொடர்புகள் பற்றி ஆய்ந்தறிந்த குறிப்பிடத்தக்க அறிஞர்கள். உளவியல் வல்லுநர்கள், மனநல மருத்துவர்கள் மற்றும் சமூக அறிஞர்கள் மன மகிழ்ச்சி, துயரத்திற்கும் மன அழுத்தத்திற்குமிடையேயான சார்புகள் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். ஆனால் ஈஸ்டர்லின் போன்ற பொருளாதார வல்லுநரின் முன்னோடி ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகே பொருளாதார வல்லுநர்கள் மகிழ்ச்சி பற்றி ஆய்வுகளைக் கையிலெடுத்தனர். அதன் பிறகு ஏராளமான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டதோடு முன்னோடி ஆய்வுகளும் தொகுக்கப்பட்டன. இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் யாவும் முன்னேறிய வளர்ந்த நாடுகளில் மட்டுமே நடந்தேறியுள்ளன. இந்தியாவில் இது போன்ற ஆராய்ச்சிகள் மிகக்குறைவு. நலவாழ்வு பற்றிய ஆராய்ச்சி கட்டுரைகள் "சயின்ஸ்" போன்ற முன்னோடி அறிவியல் ஏடுகளில் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் இந்திய அறிவியல் ஏடுகளில் பதிப்பிக்கப்பட்டவை வெகு சில. 2012 –ல் வெளிவந்த நந்தியின் கட்டுரையைத் தவிர மகிழ்ச்சிசார் பொருளாதாரம் பற்றிய கட்டுரைகள் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை.

மகிழ்ச்சியை அளவிடுதலில் உள்ள பிரச்சனைகள் மகிழ்ச்சியின் பரவெல்லைகளை மதிப்பிடுவதற்கு விருப்புவெறுப்பற்ற (objective) சில செயல்நுட்ப முறைகள் கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள்

- ஒரு தனிநபரின் அன்றாட நடைமுறைகளில் உள்ள அனுபவங்களை 'ஒரு நாளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில மணி நேரங்கள்' என்கிற முறையில் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குத் தோராயமாகத் தகவல்களைச் சேகரிக்கும் முறை,
- ஒரு தனிநபர் ஒரு நாளில் வெறுப்புடன் செலவிடுகிற நிமிடங்களை அளக்கும் யு-குறியீட்டு (U index) முறை,
- மூளையின் அலைவரிசைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து ஒருவர் கவலைப்படுவதற்கும் மகிழ்ச்சியடைவதற்குமான காரணிகளை ஆராய்கிற ப்ரெய்ன் இமேஜிங் முறை
- அனுபவ மாதிரி முறை (The experience sampling method) மற்றும் 'நாள் மீட்டுருவாக்க முறையில்' (Day Reconstruction method) ஒரு நாளின் பல்வேறு நேரங்களில் ஒருவரது திருப்திகரமான மனநிலை குறித்து கணக்கிடுகிற முறை

ஆகியன குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை. ஒரு தனிநபர் தனது மகிழ்ச்சி மனநிலை குறித்து உணர்ந்தவற்றை ஆய்வாளரின் கேள்விகளுக்கேற்ப கருத்தாகத் தெரிவிக்கும் முறையில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இம்முறையில் மகிழ்ச்சி, நலவாழ்வு, தனிநபர் நலன், திருப்திகரமான வாழ்க்கை – போன்றவற்றை ஆராய்ந்துவதும் நடைமுறையில் உள்ளது. இவ்வகையான ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படும் ஒரு தனிநபர் தனது நலவாழ்வு பற்றிய கருத்துக்களை தனது சொந்த வார்த்தைகளிலேயே கூறுவதற்குத் தகுந்தவாறு எளிய முறையில் கேள்விகள் வைக்கப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படும் ஒவ்வொருவரின் கருத்தும் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் அப்பதில்கள் அனைத்துமே ஏறத்தாழ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய ஒரே விதமான காரணிகளை உள்ளடக்கியவையாகவே இருக்கின்றன.

பூடான் நாட்டில் 1980-களிலிருந்து மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி (Gross National Happiness-GNH) என்கிற குறியீடு மக்களின் நலவாழ்வின் தேசிய குறிக்கோளாகவும் அரசின் செயல்பாடுகளை அளவிடும் ஒரு கருவியாகவும் இருந்து வருகிறது. மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி (GNH) குறியீடு என்பது நலவாழ்வு, கலாச்சார வேறுபாடுகள், கல்வி, சுகாதாரம், நேரச்சமநிலை மற்றும் பயன்படுத்தும் முறை, நல்லாட்சி, சமூக உயிர்ப்பு, உயிரின வேறுபாடு, மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் போன்ற ஒன்பது பெருங்கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கூறிலும் பல்வேறு குறியீடுகள் உள்ளன. இந்த குறியீடுகள் அனைத்தும் சமமான எடைத்தரம் கொடுக்கப்பட்டு நெறிசார்ந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை. இத்தகைய குறியீடுகள் ஓய்வுத் தேவைகள், வேலையின் தரம், இயல்சூழலின் மதிப்பு போன்ற குறியீடுகளையும் கொண்டிருப்பதால் வருமானத்தைக் கணக்கிடக்கூடிய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி குறியீட்டைக் (GDP) காட்டிலும் மேம்பட்டதாக இருப்பதோடு அதிகப்படியான நுகர்தலும் வருமானமும் மட்டுமே மகிழ்ச்சியை மேம்படுத்திவிடாது என்கிற கருத்தையும் வலியுறுத்துகின்றது. மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சியின் (GNH) அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு குறியீடு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை (GDP) அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகளை விட மேம்பட்ட கொள்கைகளை உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மொத்த தேசிய குறியீடு (GNH) மகிழ்ச்சியின் பல பரிமாணங்களை அளவிடுவதற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் நிலவும் மகிழ்ச்சி பற்றிய புரிதலைக் கணக்கிடுவதற்கும் ஏற்றவாறு விருப்புவெறுப்பற்ற வகையில் சுயமாக பதிலளிக்கக்கூடிய கேள்விகளைக் கொண்டது. நிலப்பகுதி, கூறுகள், மற்றும் சமுதாய அளவிலான திட்டமிடலுக்கும் செயல்பாடுகளுக்கும் இம்முறை பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.

உளவியல் வல்லுநர்களின் நிலைப்பாடு மகிழ்ச்சியின் நடைமுறைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு முன்னதாக வாழும் வாழ்க்கைக்கேற்ப தன்னைத் 'தகவமைத்து'க் (adaptation) கொள்ளும் முறைகளை அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியம் என்பது உளவியல் வல்லுநர்களின் கருத்து. வாழ்க்கையின் சாதக பாதக சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப ஒரு தனிநபர் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடைமுறைகள் பற்றி தனக்கேயுரிய தனிப்பட்ட மதிப்பீடுகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் உருவாக்குகிறார். எதிர்பார்ப்புகள் சரியான நேரத்தில் பூர்த்தியடையும்போது அங்கே மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடுகிறது. நீண்டகாலமாகியும் அவை நிறைவேறாது போகும்போது எல்லாம் துன்பமயமாகிறது. இவையனைத்தும் தனிமனித வாழ்வியல் நாட்டத்தைப் பொருத்தவை. வாழ்வியல் நாட்டம் என்பது ஒருவரது திறமை, வாழ்வில் பெற்ற முன்னுபவங்கள், பிறரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கக்கூடிய பொருளாதார நிலை, ஆளுமைப் பண்புகள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளைச் சார்ந்தது. நாட்டங்கள் பூர்த்தியாகாதபோது நடப்பில் உள்ள வாழ்க்கைச் சூழலுக்கேற்ப தகவமைந்து கொள்வதும் குறிக்கோள்களை திருத்தியமைத்துக் கொள்வதும் முக்கியம்.

நாட்டங்களைத் திருத்தியமைத்துக் கொண்ட பின்பும் கூட எதிர்பார்ப்புகள் பூர்த்தியடையாத பட்சத்தில் துன்பம் மிகுத்து வருவதைத் தவிர்க்க முடியாது. தற்போதைய நிலைக்கும் வாழ்வின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் தீர்மானித்த வைத்திருக்கும் குறிக்கோள்களுக்குமிடையில் உள்ள முரண்பாடே இத்தகைய துன்பத்திற்கு காரணம். ஒவ்வொரு குறிக்கோளுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான முக்கியத்துவம் இருக்கும். அது நபருக்கு நபர் மாறுபடும். ஒருவர் எந்தக் குறிக்கோளை அடைந்தார் என்பதும் எதை அடையமுடியவில்லை என்பதும் அவரின் அகவிருப்பம் சார்ந்த நலவாழ்விற்கு மிக முக்கியமானது.

மகிழ்ச்சிக்கான காரணிகளைக் கண்டறிந்த ஆரம்பகால உளவியல் ஆய்வுகள் புற நிகழ்வுகள், மக்கள்தொகைக் காரணிகள் போன்றவை மகிழ்ச்சியின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தின் மீது அதிக கவனம் செலுத்தின. ஆனால் இந்தப் புறக்காரணிகளால் விருப்பம்சார்ந்த நலவாழ்வில் உள்ள குறிப்பிடத்தகுந்த வேறுபாடுகளை விளக்கக்கூற முடியவில்லை. சமீப காலங்களில் தனிநபரின் ஆளுமைத் திறன் போன்ற அகக்காரணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்ற அணுகு முறை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சாதக பாதகச் சூழல்களுக்கேற்ப ஒரு தனிநபர் தன்னை தகவமைத்துக் கொள்ளும் தன்மை முழுமையானதாகவோ அல்லது முழுமையற்றோ இருக்கலாம் என உளவியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். வாழ்வில் ஏற்படும் முக்கியமான புதிய நிகழ்வுக்கு வலுவாக எதிர்வினையாற்றுவதும் காலப்போக்கில் அந்த எதிர்வினையின் தீவிரம் நெந்து போவதும் இயல்பு. அடுத்தடுத்த சமீபத்திய நிகழ்வுகள் முந்தைய நிகழ்வின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வதும் வெகு நாட்களுக்கு முன் நடந்த நிகழ்வைக்காட்டிலும் சமீபத்திய நிகழ்வின் தாக்கமே தீவிரமாக பாதிக்கும் என்பதும் ஆய்வாளர்கள் கருத்து. மக்கள் சில சூழ்நிலைகளுக்கு மிக விரைவாகவும் சில சூழல்களில் சற்று தாமதமாகவும் தங்களைத் தகவமைத்துக்கொள்வர். உதாரணமாக திருமணத்திற்கு முன்பு வாழ்க்கையில் இருக்கும் மனநிறைவு திருமணம் நிகழ்ந்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு குறைந்தாற்போல் தோன்றுவதும் நாளடைவில் அத்தகைய மனநிலை மாறி திருமண பந்தத்திற்கேற்ப தகவமைத்துக் கொள்வதும் இயல்பாகிவிடும்.

'மகிழ்ச்சி தகவமைதல் கோட்பாட்டின்' படி (Hedonic Treadmill theory or Hedonic Adaptation) 'தகவமைதலில் இறுதி நிலை' என்பது வாழ்வின் எத்தகைய சூழலிலும் மகிழ்ச்சியான மனநிலையை தக்கவைத்துக் கொள்ளுதல். அதாவது தற்காலிகமாக நிகழும் சாதக பாதக சூழ்நிலைகளின் தாக்கத்திலிருந்து மீண்டு அடிப்படையான ஒரு மகிழ்ச்சியின் மனநிலைக்கு மீண்டும் திரும்பிவிடுதல். ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் மரபு மற்றும் ஆளுமைப் பண்புகளாலான தெரிவுப்புள்ளி (Set point) மனநிலை உண்டு. அத்தகைய அடிப்படையான ஒரு மனநிலைக்குள் வாழ்வியல் சூழல்கள் நிகழ்த்தும் மாற்றங்கள் தற்காலிக பாதிப்பைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்பதேத் தெரிவுப்புள்ளி கோட்பாடு. அதாவது மகிழ்ச்சியைப் பாதிக்கும் நிகழ்வுகள் காலப்போக்கில் முக்கியத்துவமற்றுப் போய்விடுவதால் மக்களின் மீண்டும் பழைய மகிழ்ச்சி மனநிலைக்குத் திரும்பிவிடுவர்

ஈஸ்டர்லின் தெரிவுப்புள்ளி மகிழ்ச்சிக் கோட்பாடுகள் (Set point theory of Happiness) பற்றிய வாதங்களை மறுக்கிறார். மேற்கண்ட கோட்பாட்டின்படி முழுமையான 'மகிழ்ச்சித் தகவமைவு' சாத்தியமெனில் 'ஆரோக்கியமான நல்வாழ்க்கை' என்பது வாழ்நாள் முழுவதிலும் நோய்நொடிகளின்றி இருப்பது சமநிலையில் இருப்பது. ஆனால் வயது அதிகரிக்க அதிகரிக்க உடல்நலம் குறைகிறது என்கிற உண்மை மறுக்கமுடியாதது. ஈஸ்டர்லின் சேகரித்த தரவுகளின்படி 'திருமணம்' ஒருவரின் மகிழ்ச்சியின் மீது நேர்மறை விளைவை ஏற்படுத்துகிறது எனில் விவாகரத்தும் வாழ்க்கைத்துணைப் பிரிவும் நீண்டகால எதிர்மறை பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. திருமணத்திற்குப் பிறகான தகவமைவு முழுமையாக இருந்தாலும் திருமண வாழ்க்கையில் திருப்தியில்லாதவர்கள் அத்தகைய வாழ்க்கை பற்றி அதிகம் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால் விவாகரத்து அல்லது வாழ்க்கைத்துணைப் பிரிவினால் கவலைப்படுபவர்கள் தற்போதைய வாழ்க்கை சூழலுக்கேற்ப தன்னை தகவமைத்துக் கொள்ள இயலாமல் திருமண வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியை விரும்புவவராகவே இருப்பர். ஏற்கனவே சிதைந்துபோன திருமண உறவின் எதிர்மறை விளைவுகளை மீண்டும் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் மறுதிருமணத்தில் உள்ளன. இதைப்போலவே தீவிர இயலாமையும் (மாற்றுத்திறன்) உடல்நலக் குறைபாடுகளும் மகிழ்ச்சியைப் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய எதிர்மறை பாதிப்புக்கள் நிரந்தரமானவை. வாழ்வின் சாதக பாதக சூழ்நிலைகளுக்கான தகவமைதல் பொதுவானதாக இருந்தாலும் அந்தத் தகவமைவு எவ்வழியிலும் முழுமை அடைவதில்லை.

மேற்கண்ட கோட்பாட்டின்படி ஒரு தனிநபர், தனக்கு நிகழ்ந்த சாதக பாதக நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் அதே பழைய மனநிலைக்கே சென்று விடவேண்டும் என்பது நியதி. ஆனால் முழுமையான தகவமைவு

என்பது சாத்தியமானால் கூட, ஒரு விரும்பத்தகாத நிகழ்வுக்குப் பிறகு அத்துன்பத்தை முழுமையாக அனுபவித்துத் தீர்த்தாலும்கூட மீண்டும் அதே பழைய மகிழ்ச்சியான மனநிலைக்குத் திரும்ப நீண்ட காலமாகும். உதாரணமாக பெருவிபத்தில் காயமடைந்த ஒருவர் தான் அடைந்த இயலாமையின் துன்பத்திலிருந்து முழுமையாக வெளியேறி இதற்கு முன்பிருந்த அதே மகிழ்ச்சியான மனநிலையை அடைவதற்கு அவருடைய வாழ்வில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காலம் தேவைப்படலாம். ஒருவேளை அவரது முழுமையான தகவமைவு விரைவாக நிகழ்ந்தாலும் கூட அத்துன்பத்தை அனுபவிக்க தனது வாழ்நாளில் குறிப்பிடத்தகுந்த காலத்தை கடக்கவேண்டியிருக்கும். புதிதாக நிகழ்ந்த சேதாரம் ஒருவரது வாழ்வில் மீண்டும் சீர்படுத்த இயலாத இழப்பை ஏற்படுத்தி முழுமையான தகவமைதலைச் சாத்தியமற்றதாக்குகிறது. ஆனால் வருடக்கணக்காக துன்பத்தில் இருப்பவர்களுக்கு முழுமையாகத் தகவமைதல் சாத்தியமாகிறது.

ஈஸ்டர்லின் முரண்பாடு - மகிழ்ச்சிசார் பொருளாதாரம் குறித்த ஈஸ்டர்லின் ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் வருமானத்துக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடையேயான முரண்பட்ட இணைப்புகளைச் சுற்றி அமைந்தவை. அவரது இரு முன்னோடி ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த முரண்பாட்டுக்கு 'ஈஸ்டர்லின் முரண்பாடு' என்று பெயரிடப்பட்டது. தனது முன்னோட்ட ஆய்வின்போது அதிகம் சம்பாதிப்பவர்கள் குறைவாகச் சம்பாதிப்பவர்களைக் காட்டிலும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை கவனித்தார். ஆனாலும் வருமானம் அதிகரித்த போது கூட மக்கள் தெரிவித்த மகிழ்ச்சி மனநிலை ஏறக்குறைய நிலையாக மாறாமல் இருந்தது. அதாவது அதிகப்பணம் அதிகப் பொருள் பயன்பாட்டையும், விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களையும் தருவதால் மக்களின் மகிழ்ச்சி அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் அதிகரிக்கும் வருமானத்திற்கு ஈடாக மகிழ்ச்சியும் அதிகரிப்பதில்லை.

இந்த ஆய்வு முடிவுகளின் அனுபவ அடித்தளம் என்ன? 1973ம் ஆண்டு ஈஸ்டர்லின் முப்பது நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட தேசிய மக்கள் கணக்கெடுப்பில் மூலம் சமூக அமைப்பை ஆராய்ந்து வருமானத்துக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடையேயான நேர்மறை தொடர்பை உலகளாவிய அளவில் விளக்கினார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 1940க்குப் பிறகு வருமானத்திலும் மேம்பாட்டிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் இருந்தாலும் 1970களில் மக்களின் சராசரி மகிழ்ச்சியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய எவ்வித வேறுபாடுகளும் இல்லை. கூடுதல் வருமானம் மக்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகப்படுத்துவதில்லை என்கிற மற்றொரு ஆய்வின் முடிவுகளையும் இதனுடன் தொடர்புப்படுத்தினார். அவர் குறிப்பிடுகிற ஆய்வுகள் அனைத்தும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் (1944-1977), பொது சமூகக் கணக்கெடுப்பு (1972-91), ஐரோப்பிய நாடுகள் (1973-1989), ஜப்பான் (1958-1987) ஆகிய நாடுகளில் கிடைத்த தரவுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவை. மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்து ஆய்வுகளுமே ஈஸ்டர்லின் கண்டறிந்த முரண்பாட்டை உறுதி செய்தன.

ஒரு தனிநபர் தனது பொருள்சார்ந்த நலவாழ்வை தன்னைச்சார்ந்த வகையில் மட்டுமல்லாமல் உறவினர், அக்கம்பக்கத்தினர், நண்பர்கள், ஒத்த வயதுடையவர்கள், பாலினம், இனம், மதம் போன்ற புறக்காரணிகள் சார்ந்தும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். தனக்கு எத்தனை பாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளோர் இன்னும் மோசமான சூழ்நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவரது துன்பம் குறைவாகவே தோன்றுகிறது. அதிக வருமானம் என்பது அதிகப் பொருள் சார்ந்த நலவாழ்வு என்று உணரப்படுவதாலேயே அதிக வருமானமுடைய ஒருவர் பிறரைக் காட்டிலும் சமூகத்தின் உயர்ந்த நிலைகளில் வைக்கப்படுகிறார். ஒருவரது வருமானம் கணிசமான அளவில் உயர்ந்தாலும் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அவரது வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை எனில் அது அவரது மகிழ்ச்சியைக் கூட்டுவதில்லை. ஏனெனில் வருமானத்தில் பொதுவாக ஏறபடக்கூடிய அதிகரிப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது உயர்த்து வாழ்க்கையின் எதிர்விளைவுகளையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

வருமானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க வாழ்க்கை விருப்பங்களும் அதிகரிக்கும். தற்போதைய வருமானத்தை விட ஆசைகள் அதிகமாக இருக்கும்போது மக்கள் மகிழ்ச்சியற்றிருப்பதாகவே தெரிவிப்பர். எவ்வளவுதான் வருமானம் கூடினாலும் விருப்பங்களும் தேவைகளும் குறைவதில்லை. இதனால் அதிகப்படியான விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு அதிகமான சிரமங்களை மேற்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். ஆசைக்கும் எதார்த்தத்துக்கும் இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதனை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் கையிலெடுக்கப்படும். அம்முயற்சிகள் கைகூடாமல் போகும்போது விருப்பம்சார்ந்த நலவாழ்வின்மீது எதிர்மறை விளைவை ஏற்படுத்தும். இன்னொரு நோக்கில், ஆசைகள் மாறாமல் நிலையாக இருந்தால் வருமானத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சிறு உயர்வு கூட கூடுதல் மகிழ்ச்சியைத் தரும். இத்தகைய மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையின் மீது எவ்வித நிரந்தர விளைவுகளையும்

ஏற்படுத்துவதில்லை. பொருட்களின் தொடர்நுகர்வு மனநிறைவைத் தராது. விருப்பத்திற்கான நடைமுறையும் தணியாத தேவைகளும் எப்போதும் ஒரு மனிதனைத் துயரத்திலேயே வைத்திருக்கும். இந்த முரண்பட்ட தொடர்புகளின் விளைவுகளைத்தான் அழுத்தம் என்கின்றனர். பொருளாதார வளர்ச்சியின் காரணமாக சந்தையில் பல்கிப் பெருகி கிடக்கும் பொருட்கள் மக்களின் தெரிவுகளைக் கடினமாக்குகின்றன. இதனாலேயே மக்களின் தெரிவுகள் அனைத்தும் அறிவுக்குப் பொருத்தமற்றதாகதாகவும் முக்கியத்துவமற்றவையாகவும் உள்ளன. நேரத்தை மிச்சப்படுத்தக்கூடிய தொழில்நுட்பங்கள் வளர்ந்திருந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் பல்வேறு பொருட்களைத் தெரிவுசெய்து நுகர்வதற்கான நேரம் போதுமானதாக இல்லை. நுகர்வுத்தெரிவுகள் வாழ்க்கைத் தரத்தைச் சார்ந்து அமைகின்றன. பணக்காரர்கள் பகட்டான வாழ்க்கைத் தரத்தை நிறுவுவதற்காகவும் மற்றவர்களை விட தங்களை ஒரு படி மேலே உயர்த்திக் காட்டிக்கொள்வதற்காகவும் ஆடம்பரப் பொருட்களை வாங்குவதில் அதிகம் செலவிடுகின்றனர். வருமானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான செலவும் அதிகரிக்கிறது. தனிப்பட்ட மற்றும் சமூகம் சார்ந்த பொழுதுபோக்குகள் போன்ற (ஆடம்பரமற்ற பொருட்களுக்கான) செலவினங்கள் குறைவாக உள்ளன. வளர்ச்சியோடு கூடவே ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான தேவைகளும் அதிகரித்து, அவற்றுக்கான உற்பத்தித் தேவைகளும் அதிகரிப்பதால் நலவாழ்வை மேம்படுத்தும் செயல்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

பணத்தின் பங்கு தேவைக்கதிகமான பணம் மகிழ்ச்சியைத் தருவதில்லை என ஆராய்ச்சிகள் நிரூபித்தபோதும் கூட மக்கள் எப்போதும் அதிகப் பணத்தின் மீது நாட்டமுடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர். ஒரு கட்டத்திற்கு மேல், மேலதிக வருமானம் குறைந்த காலத்துக்கே கூடுதல் மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அதிக வருமானம் தருகிற மகிழ்ச்சியின் நேர்மறை விளைவானது, நுகர்தலில் உள்ள மகிழ்ச்சித் தகவமைவு மற்றும் பிறருடன் தன்னை ஒப்பிட்டு பார்ப்பதிலும் உள்ள எதிர்மறை விளைவால் சமன்செய்யப்படுகிறது. மக்களுக்கு இத்தகைய விளைவுகள் புரியாமல் போவதாலேயே பணம் சார்ந்த வாழ்க்கைக் கூறுகளில் அதிக நேரத்தையும் கவனத்தையும் செலுத்தி குடும்ப வாழ்க்கை மற்றும் உடல்நலம் போன்ற கூறுகளில் கோட்டைவிடுகின்றனர். இந்த புறக்கணிப்பு ஒருவரது நலவாழ்வை குலைக்கிறது. 'மிக அதிகச் சம்பளத்துக்கு மிக அதிக வேலை நேரம்' என்ற முன்மொழிவுடன் ஒரு ஆய்வை 1200 பேரிடம் நடத்திய ஈஸ்டர்லின் அதன் முடிவுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு முன்வைக்கிறார். பெரும்பாலானவர்கள் அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கின்ற வேலையைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகத் தெரிவித்தாலும் கூடுதலான வேலை நேரம் என்பது மகிழ்ச்சியைக் கூட்டவில்லை. அதிக வருமானம் வசதிகளைப் பெருக்கலாம். ஆனால் வாழ்வின் பொன்னான நேரங்களை வெறும் வருமானத்திற்காக மட்டும் செலவிடும் இத்தகைய போக்கு மகிழ்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும்.

ஒரு தனிநபரின் மொத்த மகிழ்ச்சி என்பது வசதியான வாழ்க்கை, குடும்பம், வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம் போன்ற பல்வேறு கூறுகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அவரது அபிலாஷைகளுக்கும் அவற்றை அடைவதற்குமுள்ள இடைவெளியானது வாழ்க்கைச் சூழலுக்கேற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்வதையும் பிறருடன் தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்வதையும் சார்ந்தது. நுகர்வதற்கான தகவமைத்தலுக்கு அதிக நேரத்தையும் பிறருடன் தனது நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு குறைந்த நேரத்தையும் செலவிடுவதால் மகிழ்ச்சி கூடுகிறது. வேலையிலும் பணம் சேர்ப்பதிலும் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுவதைக் குறைத்து அதனை குடும்பத்திற்கும் உடல்நலனிற்கும் மறுபங்கீடு செய்வதால் மகிழ்ச்சி மேம்படுகிறது. கூடுதல் வேலை நேரம் கூடுதல் வருமானத்தைத் தந்தாலும் குடும்பத்திலிருந்து அவரை விலக்கி வைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் உடல்நலக் குறைபாடு, மன அழுத்தம் போன்ற இன்ன பிற தொல்லைகளுக்கும் ஆளாக்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை முழுமையான வருமானம் என்பது இன்றியமையாதது. பிற இதர வருமானம் அதிகரிக்கும்போது ஒவ்வொருவரும் தங்களது வாழ்க்கையை ஆடம்பரமாக்கிக் கொள்ளவே விரும்புவர். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கான பந்தயத்தில் ஓடுவதும் தேவைக்கு அதிகமாக நுகர்வதும் இயல்பாகியிருக்கிறது. ஒரு தனிநபர் தனது வாழ்க்கை சுழற்சியின் ஏதாவது ஒரு புள்ளியில் இதற்கு முன் ஏதோ ஒருவகையில் மகிழ்ச்சியற்று இருப்பதாகவும் எதிர்காலத்தின் இன்னும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறார் என்று ஈஸ்டர்லின் கூறுகிறார். அவர் மக்களின் தற்போதைய மற்றும் கடந்தகால மகிழ்ச்சி நிலைகளைக் குறித்து மேற்கொண்ட ஆய்வில் அனைத்து நாடுகளிலும் அனைத்து வயதினரும் நிகழ்காலத்தைவிட எதிர்காலத்தில் அதிக மகிழ்ச்சியை எதிர்நோக்கியிருப்பதாகவும் கடந்த காலத்தைவிட நிகழ்காலத்தில் அதிக மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டனர்.

வருமானத்துக்கும் ஆசைகளுக்கும் இடையேயான தொடர்பையும் அவை காலப்போக்கில் சந்திக்கும் மாற்றங்கள் குறித்தும் கருத்தில் கொண்டு மேற்கண்ட ஆய்வை விளக்கலாம். ஒரு தனிநபர் தனது நிகழ்கால

மகிழ்ச்சியை வைத்தே கடந்த கால மகிழ்ச்சியைத் தீர்மானிக்கிறார். நிகழ்கால ஆசைகள் எப்போதும் கடந்தகால ஆசைகளை விட அதிகமாகவே இருக்கின்றன. காலப்போக்கில் ஆசைகள் அதிகமாகும்போது அவரது கடந்தகாலத்திய வருமானம் ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு போதுமானதாக இல்லை என்றே கருதுகிறார். ஆனால் எதிர்கால மகிழ்ச்சியை அளவிடுவதற்கு அவரது தற்போதைய ஆசைகளும், எதிர்பார்க்கிற வருமானமுமே அடித்தளமாக உள்ளன.

மகிழ்ச்சியும் பொருளாதாரத்தின் பங்கும் முன்பே குறிப்பிட்டதைப் போல தத்துவ அறிஞர்களும், மனோதத்துவ நிபுணர்களும், சமூகவியலாளர்களும், மருத்துவர்களும் மகிழ்ச்சியை ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆரம்பக்கட்டத்தில் அகவிருப்பம்சார்ந்த மகிழ்ச்சியினை 'அறிவியல்பூர்வமற்றதாகக்' கருதிய சூழ்நிலை தற்போது மாறியுள்ளது, இப்போது மகிழ்ச்சிசார் பொருளாதாரம் புதிய பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கும், பொருளாதாரத்தில் உள்ள கோட்பாடுரீதியான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும் நலக்கொள்கைகளை மெருகேற்றுவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பணவீக்கமும் வேலையின்மையும். வேலையின்மையும் பணவீக்கமும் மகிழ்ச்சியை குறைப்பவை. இவை இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் குறைக்கக்கூடிய கொள்கைகளால் மட்டுமே மகிழ்ச்சியை அதிகப்படுத்த முடியும். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த பொருளாதார வல்லுநர் ஃபிலிப், பணவீக்கம் பற்றிய கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து வேலையின்மைக்கும் பணவீக்கத்திற்குமுள்ள எதிர்மறை தொடர்புகளை விளக்கக்கூடிய 'ஃபிலிப் வளைவு' என்ற கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கினார். இந்தத் தலைகீழ் தொடர்பு கீழ்நோக்கிச் சரியும் ஒரு வளைகோட்டினால் குறிக்கப்படுகிறது. அதாவது பணவீக்க விகிதம் குறையும்போது வேலையின்மை விகிதம் அதிகரிக்கும். வேலையின்மை விகிதம் குறையும்போது பணவீக்க விகிதம் அதிகரிக்கும்.

வேலையின்மை பணவீக்கத்தை குறைக்குமா அல்லது பணவீக்கத்தினால் வேலையின்மை குறையுமா? மகிழ்ச்சியின் பொருளாதாரத்தில் இதற்கொரு விடை இருக்கிறது. பணவீக்கத்திற்கும் வேலையின்மைக்கும் இடையேயான இறுதிநிலை பதிலீட்டு வீதம் (*marginal rate of substitution*) அதற்கான பதிலைத் தருகிறது. பணவீக்கம் மற்றும் வேலையின்மை என்கிற இரு பொருளாதார மாறிகளும் மகிழ்ச்சியைக் குறைக்கின்றன என்றாலும் பணவீக்கத்தைக் காட்டிலும் வேலையில்லா திண்டாட்டமே மகிழ்ச்சியை பெரிதும் குறைக்கிறது என ஆராய்ச்சி முடிவுகள் கூறுகின்றன.

பன்னிரண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளில் 1975-91-ம் ஆண்டுகளில் பணவீக்கம் மற்றும் வேலையின்மை குறித்து செய்யப்பட்ட ஒரு ஆய்வில் வேலையின்மை 5 சதவிகிதம் அதிகரிக்குமெனில் பணவீக்கத்தின் விகிதம் 8.5% குறைந்தால் மட்டுமே மக்களின் சராசரி மகிழ்ச்சி மாறாது நிலையாக இருக்கும் என்று கண்டறிந்தனர். மக்கள் வேலையின்மையின் விளைவுகளை சமூக ரீதியாகவும் தனிநபர் சார்ந்தும் கணக்கில் கொள்வதும் பணவீக்கத்தை விட வேலையின்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

தன்னிச்சை வேலையின்மை - வேலை அதற்கான பயன்பாட்டைத் தராவிட்டாலும் கூட, அது வருமானத்தைத் தரக்கூடியதாக இருப்பதாலேயே மக்கள் வேலை செய்கின்றனர். வேலைவாய்ப்பை பெறமுடியாதவர்கள் வேலையில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேலையின்மை குறிக்க பாரம்பரிய பார்வை கன்னார்வ வேலையின்மை மேல் நம்பிக்கை வைக்கிறது அதே சமயம் முதலாளித்துவ மட்டியல் கட்டுப்பாட்டுவாதம் (ஜான் மெய்னாடு கெயின்ஸ் என்பாரின் முதலாளித்துவ மட்டியல் கட்டுப்பாட்டுவாதம் என்கிற *Keynesian theory*) தன்னிச்சையற்ற வேலையின்மைக்கு ஆதரவாக விவாதிக்கிறது. உடல் வருத்திச் செய்கிற வேலைக்குத் தகுந்த வருமானம் கிடைப்பதில்லை என்கிற கருத்துள்ளவர்கள் வேலையில்லாதவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய பணப்பயன்களைப் பெறுவதற்காக 'தன்னிச்சை வேலையின்மை' நிலையை விரும்பிக் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இப்படியாக வேலையின்மை குறித்து இரு வேறு பார்வைகள் உள்ளன. மகிழ்ச்சிசார் பொருளாதாரம் வேலையின்மை குறித்து தனது கரப்ப விவாதங்களை இவ்வாறு முன்வைக்கிறது. வேலையுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் வேலையற்றவர்களின் மகிழ்ச்சி குறிப்படக்கூறாத அளவில் குறைவாக உள்ளது. வேலையில் உள்ள ஒருவருக்கு நிகராக வேலையற்ற ஒருவருக்கு வருமானம் கிடைத்தாலும் அவரது மகிழ்ச்சி குறைவாகவே உள்ளது.

வேலையில்லாதவர்களுக்கு அதிகமான உதவித் தொகைகளை வழங்குகிற இங்கிலாந்து மேற்கண்ட கூற்றை உறுதிப் படுத்துகிறது. இத்தகைய பெரும் உதவித் தொகைகளாலேயே இங்கிலாந்தில் பெரும்பாலானோர் வேலைவாய்ப்புச் சந்தையிலிருந்து விலகியிருக்கின்றனர் என்று விவாதிக்கிறது. ஆனாலும் வேலைல்லாதவர்களின் மகிழ்ச்சி குறிப்பிடத் தகுந்த அளவில் குறைந்தே காணப்படுகிறது. பிற மாறிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்போது தன்னிச்சை வேலையின்மை தரும் மகிழ்ச்சி வேலையில் இருப்பவர்களின் மகிழ்ச்சிக்கு நிகராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் புள்ளியியல் விவரப்படி வேலையில் இருப்பவர்களின் மகிழ்ச்சியும் வேலையற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. குறைவாகச் சம்பாதிப்பவர்களைக் காட்டிலும் வேலையில்லாதவர்கள் அதிகக் கவலைப்படுபவர்களாகவும், மனச்சோர்வுடையவர்களாகவும், மகிழ்ச்சியற்றவர்களாகவும் இருப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுவதோடு தன்னிச்சை வேலையின்மையின் மேலாதிக்கத்தை அழுந்தக் கூறுகின்றன.

சந்தையிடாத சரக்குகளை மதிப்பிடுதல் - சந்தையிடாத சரக்குகள் மற்றும் சேவைகளை விலைமதிப்பீடு செய்வதற்கு, தெரிவிக்கப்பட்ட விருப்பத்தேர்வு (Revealed Preference) மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட விருப்பத்தேர்வு (Stated Preference) என இரு அணுகுமுறைகள் கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. 'தெரிவிக்கப்பட்ட விருப்பத்தேர்வு' முறை நிகழல்கில் மனிதர்களின் விருப்பத்தேர்வுகளை கூர்ந்தாராய்வதாகும். சந்தையிடாத சரக்கினை வாங்குவதற்கான விருப்பார்வம் (Willingness to Pay) ஒரு தனிப்பட்ட சரக்கிற்கான சந்தைப் பரிமாற்றத்திற்கான தகவலின் அடிப்படையில் அனுமானிக்கப்படுகிறது. 'குறிப்பிடப்பட்ட விருப்பத்தேர்வு' முறையில் அனுமானத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சந்தை உருவாக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு அதிகபட்ச விலையை மக்களையே நிணயிக்கச் செய்வது நிகழ்கிறது.

மகிழ்ச்சியின்மீது சந்தையிடாத சரக்குகள் (Non marketed Commodities) ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தின் விளைவை கூர்நோக்குவது இத்தகைய மதிப்பீட்டுக்கான ஒரு மாற்று அணுகுமுறை. இம்முறையில் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு மற்றும் காற்றின் தரம் போன்ற சந்தையிடாத சரக்குகளைக் குறித்து மக்களிடம் கருத்துக்கள் கேட்கப்படும். சமயங்களில் இத்தகைய கணக்கெடுப்புக்கள் எதுவுமின்றிக்கூட சந்தையிடாத சரக்குகள் பற்றிய கருத்துக்களை தெரிந்தோ தெரியாமலோ மக்களே வெளியிடுவர். அவர்களின் இத்தகைய பதில்களைப் பயன்படுத்தி வருமானத்துக்கும் சந்தையிடாத பொருட்களின் மதிப்பிடலுக்கும் இடையே சமரசம் செய்துகொள்ள முடியும். இத்தகைய மதிப்பிடலின் அணுகுமுறை வாழ்க்கை-திருப்தி விலைமதிப்பிடல் முறை (Life Satisfaction Approach of valuation) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இம்முறை இருவகையான தொடர்புகளைக் கொண்டது. முதல் தொடர்பு என்பது சந்தையிடாத சரக்கின் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டைத் (Marginal Utility of non marketed goods) தருகிற 'மக்கள் தெரிவித்த மகிழ்ச்சிக்கும் சந்தையிடாத சரக்கின் நிலைக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு'. இரண்டாவது தொடர்பு என்பது வருமானத்தின் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டைத் (Marginal utility of Income) தருகிற 'மக்கள் தெரிவித்த மகிழ்ச்சி மற்றும் வருமானத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு. இவ்விரு இறுதிநிலைப் பயன்பாடுகளும் சந்தையிடாத சரக்குகளுக்கும் வருமானத்துக்கும் இடையேயுள்ள இறுதிநிலை பதிலீட்டு வீதத்தைப் (Marginal Rate of Substitution) பெறுவதற்கு உதவுகின்றன. இதுவே சந்தையிடாத பொருட்களின் தோராயமான குறு நாணய மதிப்பீட்டைப் பெற உதவுகிறது. வருமானத்துக்கும் சந்தையிடாத சரக்குக்கும் உள்ள பொருளியல் சமப்பயன் வரைகோடு (indifference curve: நுகர்வோருக்கு திருப்தியையும் பயன்பாட்டையும் சம அளவில் தருகிற இருவேறு சரக்குகளின் வரைபடம்) நேரடியாக அளவிடப்படும்போது சமமான மாறுபாடு அல்லது ஈடுசெய் மாறுபாடுகளைக்கொண்டு சந்தையிடாத சரக்குகளின் மாற்றங்கள் கணக்கிடப்படுகின்றன. விமான நிலைய ஓசை, பைங்குடில் விளைவு (green house effect), சுற்றுச்சூழல் மாசுபடுதல், தீவிரவாதம், தட்பவெப்பம் மற்றும் காலநிலை போன்ற சந்தையிடாத சரக்குகளின் தரத்தைப் பொறுத்து வாங்குவதற்கான விருப்பார்வத்தை (Willingness to pay) மதிப்பிடும் இம்முறை சமீப காலங்களில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நலக்கோட்பாடுகளால் செய்யப்பட்டக்கூடிய நேர்த்திகள் - ஒரு சிறந்த நலக்கொள்கை மக்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பதாகவே இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக வருமானம் குறைந்தால் இக்கோட்பாடுகள் வேலைவாய்ப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் மக்களின் மகிழ்ச்சியைக் கூட்டவேண்டுமே தவிர வருமானத்தை மட்டும் கூட்டுவதில் பயனேதுமில்லை. மக்களிடையே காணப்படும் மகிழ்ச்சிச் செயல்பாடுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அரசின் கோட்பாடுகளின் விளைவுகளை மதிப்பிடமுடியும். அரசின் செலவினக் கொள்கைகளை வெறும் செலவுகளை மட்டும் வைத்து மதிப்பிடப்படுவதற்குப் பதிலாக மக்களின் மகிழ்ச்சியின் மீது நிகழ்த்தும் விளைவுகளைக் கொண்டும்

மதிப்பிடவேண்டும். வரிவிதிப்பு அல்லது அரசுச் செலவினங்கள் போன்ற மக்களின் மகிழ்ச்சியைப் பாதிக்கும் கொள்கைகள் மக்களின் விருப்பத்தேர்வுகளுடன் பொருந்திப் போகின்றனவா என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

மகிழ்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள்- பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள், குடும்ப அக்கறை உடல்நலம் ஆகியவை தனிநபர் மகிழ்ச்சியின் முக்கிய காரணிகள். இவற்றில் குறைந்த நிதி நிலையின் பாதுகாப்பற்ற தன்மையே மகிழ்ச்சியின்மையின் முதன்மையான காரணி. இதனாலேயே வருமானத்துக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடையிலான பல்வேறு தொடர்புகள் மிகவும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. அதாவது வருமானம் அதிகரிக்கும்போது அதிகரிக்கவேண்டிய மகிழ்ச்சியின் வீதம் குறைவாகவே இருப்பதுதான் வருமானத்தின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு குறைந்துபோவதற்கான அறிகுறி. 'நாணயப் பரிமாற்று விகிதம்' மற்றும் 'வாங்கும் திறன் சமநிலை'யால் கட்டுப்படுத்தப்படும் வாழ்க்கைச் செலவில் உள்ள சர்வதேச வேறுபாடுகளை ஒப்பிட்டு சர்வதேச மகிழ்ச்சி நிலையை கனக்கிடும்போது வளர்ந்த நாடுகளில் காணப்படும் மகிழ்ச்சியின் சராசரி ஏழை நாடுகளின் மகிழ்ச்சியின் சராசரியை விட அதிகமாகவே இருந்தாலும் அவ்வித்தியாசத்தின் விகிதம் குறைவாகவே உள்ளது. பல்வேறு நாடுகளிடையே மகிழ்ச்சியின் நிலை வேறுபடுவதற்குக் காரணம் அந்நாடுகளின் வருமானத்தில் காணப்படும் வேறுபாடுகள்தான். ஆனால் வருமானம் ஒரு உச்சவரம்பை அடைந்த பிறகு அதில் ஏற்படும் ஒரு சிறிய அதிகரிப்பு மிகக்குறைந்த அளவிலான மகிழ்ச்சியைக் கூட்டவே செய்கிறது. தற்கொலை மற்றும் தற்கொலை முயற்சி பற்றிய ஆராய்ச்சியொன்று பணம் மட்டுமே மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருமெனில் தற்கொலைகள் அனைத்தும் குறைந்த வருமானத்தின் காரணமாகவே நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது.

வேலையின்மை –வேலையின்மை என்பது தனிமனித மகிழ்ச்சியோடு மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தின் மகிழ்ச்சியையும் ஒட்டுமொத்தமாக பாதிக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கும்போது வருமான சமத்துவமின்மை, குற்ற விகிதங்கள், கடுமையான வேலைப்பளு, பொருளாதார பாதுகாப்பின்மை, முதலியவையும் அதிகரிக்கின்றன. ஆக வேலையில்லாத திண்டாட்டமானது வருமான இழப்பு மட்டுமல்லாது ஏற்கனவே வேலையில் இருப்பவர்களது பயன்பாட்டையும் குறைக்கின்ற பிரச்சனையாக உள்ளது. மன வேதனை, கவலை, அவநம்பிக்கை, சுயமரியாதை இழப்பு, உளவியல் சிக்கல்கள், குறைவான நுகர்வு, துன்பம் போன்ற பிரச்சனைகளும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் அதிகரிக்கின்றன. வேலைவாய்ப்பற்றவர்கள் மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும், மது அருந்துபவர்களாகவும், தற்கொலைக்கு முயல்பவர்களாகவும், குறைந்த ஆயுட்காலத்தை உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

வேலையில் இருப்பவர்களைவிட சுயதொழில் செய்வோருக்கு பணியிடத்தில் அதிக சுதந்திரமும், அதிகார படிநிலைகளின் நெருக்கடிகளும் குறைவாக இருப்பதால் குறைந்த மனவேதனையுடனும் அதிக மகிழ்ச்சியுடனும் இருக்கின்றனர். அதே சமயம் பகுதிநேர ஊழியர்கள் வேலை நிரந்தரமின்மை மற்றும் குறைந்த ஊதியம் போன்ற வெளிப்படையான காரணங்களால் மகிழ்ச்சி குறைந்தவர்களாக உள்ளனர். மகிழ்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் முக்கியமான காரணிகளுள் வேலையின்மைக்குத்தான் அதிகமான எதிர்மறைத் தாக்கம் இருப்பதாக ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. மேலும் இந்நிலை பெண்களை விட ஆண்களையும், நடுத்தர வயதினரைவிட இளைஞர்களையும், வயோதிகர்களையும், படித்த பெண்களைவிட படிக்காத பெண்களையும் அதிகம் பாதிக்கின்றது. வேலைவாய்ப்பினைப் பெறும் தகுதி அதிகமாக இருப்பதால் இளைஞர்களின் மகிழ்ச்சி அத்தனை எளிதாகப் பாதிக்கப்படுவதில்லை. வேலையின்மையின் பாதக சூழ்நிலைகளை மதிப்பிடுவதற்கு பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கீழ்க்கண்ட முடிவுகளைத் தருகின்றன. வேலையின்மையில் ஏற்படுகிற ஒரு சதவிகித அதிகரிப்பு வாழ்க்கைத்திருப்தியை 0.028 அலகுகள் குறைக்கிறது. மேலும் வேலையின்மையின் விகிதம் ஒரு சதவிகிதம் அதிகரிக்கிறது எனில் அதற்கு ஈடாக வேலையின்மைக்கான ஊக்கத்தொகை போன்ற பயன்களை 4 சதவிகிதமாகக் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறது.

ஒரு குழுவில் பெரும்பாலானோர் வேலையின்றி இருக்கும்போது, ஒரு தனிநபர் வெளிப்படுத்தும் துன்பம் வீரியம் குறைந்ததாகவே உள்ளது. சமீப காலங்களில் வேலையை இழந்தவர்களைக்காட்டிலும் நீண்டகாலமாக வேலையின்றி இருப்பவர்கள் அச்சுமூலுக்குத் தக்கபடி தங்களைத் தகவமைத்துக்கொள்கின்றனர். முதன்முதலாக வேலையை இழந்தவரைக் காட்டிலும் பலமுறை வேலையை இழந்தவர் குறைந்த துன்பத்தையே அனுபவிக்கிறார். ஒரு பொருளாதார மண்டலத்தில் காணப்படுகிற மிக அதிகமான வேலையின்மையின் வீதம் வேலையில் இல்லாதவர்களின் மகிழ்ச்சியையோடு வேலையில் இருப்பவர்களின் மகிழ்ச்சியையும் சேர்த்தே பாதிக்கிறது. எதிர்காலத்தில் வேலையை இழந்துவிடும் வாய்ப்பு,

வேலையற்றவர்களுக்கு உதவித் தொகை தருவதற்காக வேலையில் இருப்பவர்களிடம் அதிக வரிவிதிப்பது, அதிகரிக்கும் குற்றங்களுக்கு பலியாவது போன்ற காரணங்களால் வேலையில் இருப்பவர்களது மகிழ்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகிறது.

சுகாதாரம் - மகிழ்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான மற்றொரு காரணி சுகாதாரம். மக்கள் தெரிவிக்கின்ற சுகாதார நிலையும், சுகாதார அளவுருக்களால் மதிப்பிடப்பட்ட சுகாதார நிலையும் மகிழ்ச்சியைப் பற்றிய ஆய்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவுகின்றன. இவற்றுள் எம்முறையைப் பயன்படுத்தி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டாலும் ஆய்வுமுடிவுகளில் குழப்பங்கள் இருப்பதில்லை. உதாரணமாக சுகாதாரமற்ற சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்களின் மகிழ்ச்சி மற்றும் வாழ்நிலையைக் காட்டிலும் சுகாதாரமாக வாழ்பவர்களின் மகிழ்ச்சி நிலை அதிகமாகவே உள்ளது. பதினாறு நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வில் மகிழ்ச்சியான நாட்டில் வாழும் மக்களுக்கு உயர் இரத்த அழுத்தப் பிரச்சனைகள் குறைவாகவும் உடல்பருமன் பிரச்சனை உள்ளவர்களுக்கு மன அழுத்தம் அதிகமாகவும் மகிழ்ச்சி குறைந்தும் காணப்பட்டது. அதிகமான உடல் பருமன் குறியீடு (Body Mass Index) (30 வயதுக்கு மேல்) கொண்டவர்கள் ஆரோக்கியக் குறைவாகவும் குறைந்த மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாகவும் தங்களை உணர்ந்தனர். மாற்றுத்திறனும் மகிழ்ச்சி குறைவுக்கு மற்றோர் காரணம். ஒரு வருடத்திற்கு இரு முறைக்கு மேல் மருத்துவரைப் பார்ப்பவர்கள் வருடக்கணக்கில் மருத்துவமனைப் பக்கமே எட்டிப்பார்க்காதவர்களைவிட குறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர்.

கல்வி - சிறந்த வேலைவாய்ப்புக்கும் அதிகமான ஊதியத்திற்கும் உத்தரவாதமளித்து பொருளாதார செழிப்பை மேம்படுத்தவல்லது உயர்கல்வி. திருமணச்சந்தை, ஆரோக்கியம் போன்ற மாறிகளில் உயர்கல்வி வெற்றியைத் தேடித்தரும். அதே சமயம் உயர்கல்விபெற்றவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் அதிகமாகும்போது நிறைவேறாத குறிக்கோள்கள் அதிகமாகி அவர்களது மகிழ்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடும். ஆனாலும் உயர்கல்வி பெற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவே இருப்பதாக பெரும்பாலான ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

மதம் - வாழ்க்கையின் பாதகமான சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தகவமைத்துக் கொள்வதற்கு மதநம்பிக்கைகள் உதவுகின்றன. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இடையூறுகளிலிருந்து காப்பதற்கு வலுவான மதநம்பிக்கையும் ஆன்மீக நாட்டமும் உதவுகின்றன. மதம் என்பது ஒரு கூட்டு அடையாளம். மதத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிய ஆய்வுகள் பொதுவாக இசைவான முடிவுகளையே தெருகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட மதம் என்றில்லாமல் மத நம்பிக்கை உடையவர் அனைவருமே மத நம்பிக்கையற்றவர்களைக்காட்டிலும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளனர். ஆலயங்களுக்குச் செல்வது, தெய்வீகத்தொடர்பு, பிரார்த்தனை அனுபவங்கள் போன்ற மதச்செயல்பாடுகள் மக்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்கவே செய்கின்றன. மாறாக மத வேறுபாடுகள் மக்களின் மகிழ்ச்சியைக் குலைக்கின்றன என்பதும் மறுக்க இயலாத உண்மை.

திருமணம், குழந்தைகள் மற்றும் குடும்ப உறவுகள் - திருமணம் என்பது பல சாதகமான மற்றும் பரஸ்பர நேரடிப் பயன்களைத் தரக்கூடியது. திருமணம் என்ற கருத்தாக்கத்தை உணர்வுகளுக்கான ஆதரவு பாதுகாப்பு, அன்பு, வாழ்க்கைத் துணைநலம் என உளவியல் நிபுணர்களும், உழைப்புப் பங்கீடு என பொருளாதார வல்லுநர்களும், தனியாளாய் வாழ்வதைவிட ஒருதார மண முறையில் தம்பதிகளாக சேர்ந்து வாழ்தல் சிக்கன வாழ்முறைக்கு வழிவகுக்கிறது என்று சமூகவியல் அறிஞர்களும் கூறுகின்றனர். திருமணம் ஆரோக்யமான வாழ்முறையை ஊக்குவித்து உடல் நலனைப் பேணுகிறது. வாழ்க்கைத்துணையை பிரிந்து தனியே வாழ்பவர்களைக் காட்டிலும் திருமண பந்தத்தில் இருப்பவர்கள் மகிழ்ச்சியாக உள்ளனர்.

திருமணமான ஆண்களும் பெண்களும் வாழ்க்கையின் திருப்திநிலையைப் பற்றி ஒத்த கருத்தைத்தான் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதில் பாலின வேறுபாடுகளுக்கு இடமில்லை. அதாவது தம்பதியினரில் ஒருவர் அடையும் திருப்தி மற்றவரையும் தொற்றிக் கொள்கிறது. பரஸ்பர அன்பும் புரிதலுமுள்ள தம்பதியினர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றனர். மாறாகக் கருத்து வேறுபாடுகள் விவாகரத்து வரை இட்டுச்செல்கின்றன. இரண்டாவது மற்றும் அடுத்தடுத்த திருமணங்கள் பெரும்பாலும் முதல் திருமணத்தை விட குறைவான மகிழ்ச்சியையே அளிக்கின்றன.

குழந்தைகள் குடும்பத்தின் ஒப்புரவினை அதிகரித்து மகிழ்ச்சியை நிலைநாட்டுபவர்களாக உள்ளனர். ஆனால் குழந்தை வளர்ப்பு மனஅழுத்தத்தை அதிகரிக்கக்கூடிய செயல்பாடு. குழந்தைகள் இருக்கிற குடும்பங்கள் குதூகலமாக இருக்கின்றன. ஆனால் அதே குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை கூடும்போது வாழ்க்கை

துன்பகரமாகிறது. தனிநபருக்கான குடும்ப செலவினம் அதிகரிப்பதுகூட இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். சிறு குடும்பத்தில் கூடுதலாக இன்னொரு குழந்தை வரும்போது குழந்தை பராமரிப்பிற்கான நேரம் அதிகரித்து பெண்களின் நேர இறுதிநிலைப் பயன்பாடு குறைகிறது.

வயது - மகிழ்ச்சி பற்றிய பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் மகிழ்ச்சிக்கும் வயதுக்குமான தொடர்பை U வடிவ வளைகோட்டினால் குறிக்கப்படுகின்றன. அதாவது வயது அதிகரிக்க அதிகரிக்க மகிழ்ச்சிக்கான மனநிலை படிப்படியாகக் குறைந்து குறைந்தபட்ச அளவை எட்டி, வயோதிகம் கூடும்போது மகிழ்ச்சியும் படிப்படியாகக் கூடுகிறது. மகிழ்ச்சிசார் மனநிலையானது சுமார் 30 -40 வயதுகளில் அதிகபட்சமாகக் குறைகிறது. மன அழுத்தத்தின் நோக்கில் சொல்லவேண்டுமானால் வயது ஏற ஏற மன அழுத்தம் அதிகமாகி நடுத்தர வயதில் அதிகபட்ச அளவைத் தொடுகிறது. இந்த நிலை மகிழ்ச்சியின் U வடிவ வளைகோட்டுக்கு எதிராக ஒரு 'தலைகீழ் U வடிவ வளைகோட்டினால்' குறிக்கப்படுகின்றது. நடுத்தர வயதில் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் விரைவாகவே மகிழ்ச்சி மனநிலைக்கு மீண்டுவிடுகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் இங்கிலாந்தில் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வில் குறைந்தபட்ச மகிழ்ச்சி நிலையை ஆண்களைவிட (43 வயது) பெண்கள் (40 வயது) விரைவாக எட்டுகின்றனர்.

பாலினம் மற்றும் இனம் - பாலினத்தைக் குறிப்பிட்டு வேறுபாடு காட்டக்கூடிய அளவில் இதுவரை இசைவான ஆய்வுகள் ஏதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் மகிழ்ச்சிக்கு பாலின வேறுபாடுகள் எதுவும் காரணமில்லை என்றும் ஆண்களை விட பெண்கள் அதிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவும் சில குறிப்பிடுகின்றன. ஒரே விதமான வேலைக்கு ஆண்களைவிட குறைவான ஊதியம் பெற்றாலும் பெண்கள் அதிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றனர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் நடந்த ஒரு ஆய்வில் வேலைவாய்ப்பு, ஊதியம், குடும்பக்கட்டுப்பாடு, கல்விநிலை, குறைந்த பாலின வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றில் பெண்களுக்கு பிரகாசமாக முன்னேற்றங்கள் இருந்தாலும் அவர்களின் மகிழ்ச்சி நிலை ஆண்களை விட குறைந்தே காணப்படுகிறது. வீடு மற்றும் பணியிடங்களில் உள்ள இரட்டை வேலைப்பளு, அதிக வேலை காரணமாகக் குறைந்துபோன சமூக ஒப்புரவு, குறைந்த நகர்வு ஆகியன இதற்கு காரணங்களாக இருக்கின்றன. பெண்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தால் ஆண்களும் பயனடைவதால் அவர்களது மகிழ்ச்சி பெண்களை விட அதிகமாகவே உள்ளது.

இன வேறுபாடுகளும் மகிழ்ச்சி நிலையின் வேறுபாடுகளை குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன. சிறுபான்மைச் சமூகங்கள், ஆப்ரோ-அமெரிக்கர்கள், வெளிநாட்டுப் பிரஜைகள் ஆகியோர் பெரும்பான்மையான உள்நாட்டுக் குடிமக்களைக் காட்டிலும் குறைந்த மகிழ்ச்சியுடனேயே வாழ்கின்றனர்.

சுற்றுப்புற சூழ்நிலை - மாசடைந்த காற்று, தரம் குறைந்த குடிநீர், பருவ நிலை மாற்றம், தொடர்ந்து அழிந்து வரும் சுற்றுச்சூழல், பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்தின் இழப்பு போன்ற இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்த சூழலில் வாழ்பவர்களது மகிழ்ச்சியும் குறைவாகவே உள்ளது.

நிறுவனம் மற்றும் பிற காரணிகள் - ஒரு திறமையான, பொறுப்புள்ள, நிலையான அரசு சட்டத்தின் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தி, ஊழல் மற்றும் குற்றங்கள் நடப்பதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. திறமையான ஆட்சியமைப்பதற்கு, நிர்வாக எந்திரத்தின் செயல்திறன் குறிப்பாக திறமையான காவல்துறையின் பங்கு முக்கியமானது. ஜனநாயக உரிமைகளும் உள்ளாட்சி அமைப்பும் மகிழ்ச்சியின் மீது நேர்மறை தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மக்களாட்சி அமைப்பில் மக்களின் நேரடி அரசியல் பங்கேற்பும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தில் உள்ள நேரடி உரிமையும், மக்களின் அரசியல் முன்னறிவும், இயக்கும் உரிமையும் அவர்களது மகிழ்ச்சியில் நேர்மறைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மாறாக குற்ற நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்ட அல்லது அதிகமாக குற்றங்கள் நிகழும் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் மகிழ்ச்சி குறைவாகவே இருப்பதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

சமத்துவமின்மை, நகரமயமாதல், உள்கட்டுமான மேம்பாடு போன்ற பெரும் பொருளாதார மாறிகள் மகிழ்ச்சியை பாதிக்கின்றன. சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு, குற்ற விகிதங்கள் அதிகரிப்பு, சமூக உடன்படிக்கைகளில் சரிவு, மகிழ்ச்சி குறைவு முதலியன நகரமயமாதலுடன் தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. உள்கட்டமைப்பில் முன்னேற்றம் சமத்துவமிக்க சமூகம், கூடுதல் ஆயுட்காலம் நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியன மக்களின் மகிழ்ச்சிக்கு சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்தியச் சூழ்நிலை –இந்தியர்களின் மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. சம அளவிலான துன்பத்தை அனுபவித்திருந்த இரு இந்திய கிராமங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் அவ்விரு கிராமங்களிலுமே 50 சதவிகிதத்திற்கும் மேலானவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். கொல்கொத்தாவில் பிளாட்பாரவாசிகள் குடிசைவாசிகள் மற்றும் பாலியல்த் தொழிலாளர்களிடம் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வில் மிகக் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியிலும்கூட தாம் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவே தெரிவித்தனர். இதற்கு வாழ்வின் மீது நாட்டம் குறைவாக இருப்பதோ, குடும்பத்திற்குள் நிலவுகிற திருப்தியோ அல்லது வலுவான சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளோ காரணமாக இருக்கலாம். சென்னை மாநாட்சி சேப்பாக்கம் மற்றும் திருவல்லிக்கேணிப்பகுதியில் வருமானத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு பற்றி நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆய்வில் வருமானம் அதிகரித்தபோதும் மக்களின் மகிழ்ச்சி அதிகரிக்கவில்லை என்று அறியப்பட்டது. மேலும் பள்ளிப்படிப்பை முடித்தவர்களை விட கல்லூரிப்படிப்பை முடித்தவர்களும், தனியார் நிறுவன ஊழியர்களை விட அரசு ஊழியர்களும், வேலையில் இருப்பவர்களை விட ஓய்வுபெற்றவர்களும், இளைஞர்களும் அதிக மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். தனிக் குடும்பங்களில் மகிழ்ச்சி குறைவாக கணக்கிடப்பட்டது. சமீபத்தில் நடத்தப்பட்ட உலக விழுமிய கணக்கெடுப்பில் வேலையில் இருப்பவர்களும், ஒரு குடும்பத்தில் அதிகம் சம்பாதிப்பவரும் திருமணமானவரும் திருமண பந்தத்தில் இருப்பவரும், தன்னை ஆரோக்கியமாக உணர்பவர்களும் உயர்நிலைக் கல்வியை முடித்தவர்களும் தங்களது எதிரிணைகளைவிட (counterparts) விட மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். ஏழ்மை நிலையில் இருப்பவர்களது மகிழ்ச்சி பெரும்பணக்காரர்களின் மகிழ்ச்சிக்கு இணையாகவே இருந்தது. இத்தகைய ஆய்வுத்தரவுகளிலிருந்து ஈஸ்டர்லின் முரன்பாடு இந்தியாவிற்குப் பொருந்துமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. அமெரிக்க நாடுகளில் ஆய்ந்தறியப்பட்ட வருமானத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்குமான தரவுகள் இந்தியாவிற்குப் பொருந்தாது. தனிநபர் வருமானம் குறைவாக உள்ள இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில் 'சார்புடைய' வருமானத்தை விட முழு வருமானத்தையே மக்கள் அதிகம் நம்பியுள்ளனர். காலப்போக்கில் முழு வருமானம் அதிகரிக்கும்போது மக்கள் அதிக மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவர்.

முடிவுரை - ஆய்வாளரின் கேள்விகளுக்கேற்ப கருத்துத் தெரிவிக்கும் ஆய்வு முறையில் சில குறைபாடுகள் உள்ளன. இத்தகைய ஆய்வில் ஒரு தனிநபரின் மகிழ்ச்சிக்கு அவரே நடுவராக இருந்து அளவிடுகிறார். ஆனால் இவ்வகைப் பதில்களில் ஒருதலைச் சார்பும், சமூகம் விரும்பத்தக்க பதில்களை மட்டும் அளிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் அதிகம். பதிலளிக்கக்கூடிய தனிநபர் தான் அனுபவிக்கும் துன்பத்தை ஆய்வு செய்பவருக்கு தெரியப்படுத்த விரும்பவில்லையெனில் தனிநபரின் பதில்கள் நிச்சயம் உண்மைக்குப் புறம்பானதாகவே இருக்கும். மேலும் கேட்கப்படுகிற கேள்வியைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லையெனில் தவறான பதில்களைப் பெறும் வாய்ப்பும் அதிகமாக உள்ளது. ஆய்வாளரின் கேள்விகளுக்கேற்ப கருத்துத் தெரிவிக்கும் ஆய்வு முறையிலமைந்த மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வு நம்பகத்தன்மையற்றது என்கிற வாதமும் இருக்கிறது. இம்முறையில் பெறப்படுகிற தரவுகள் எந்த முறையில் மதிப்பிடப்படுகின்றன என்பதும் மற்றோரு கேள்வி.

மகிழ்ச்சியானது சில தனித்தனி பிரிவுகளில் அளவிடப்பட்டு, பெறப்பட்ட எண்ணிக்கைகள் அனைத்தும் சராசரியாக மாற்றப்பட்டு அதன் மதிப்புக்களே ஆய்வுத் தரவுகளாக கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வறு ஒரு பிரிவிலிருந்து இன்னொரு பிரிவிற்குச் செல்வதற்கு பெரிய தனித்தனியான மாற்றங்கள் தேவையாய் இருக்கின்றன. ஒருவேளை பதிலளிப்பவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே உச்சபட்ச பிரிவில் பதிலளித்து விட்டால் மகிழ்ச்சியின் அதிகரிப்பு பற்றிக் கூறுவதற்கு அடுத்த கட்ட பிரிவு என்ற ஒன்று இருக்காது.

ஒரு பொருளாதார வல்லுநரின் பார்வையில் மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வு சில தொடர்புடைய கண்டுபிடிப்புக்களைத் தருகிறது. தெரிவுப்புள்ளி மகிழ்ச்சிக் கோட்பாடு கூறுகிற 'எந்தவித வாழ்வியல் நிகழ்வும் மகிழ்ச்சியின்மீது தற்காலிக பாதிப்பையே ஏற்படுத்துகின்றன' என்கிற வாதம் மறுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக திருமணம், விவாகரத்து, அன்புக்குரியவரின் மரணம், மாற்றுத்திறன் அல்லது விபத்தினால் ஏற்படுகிற இயலாமை போன்றவை மகிழ்ச்சியின்மீது நீண்டகால எளிதில் மீள இயலாத பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துபவை.

ஒரு தனிநபரின் விருப்பத்தேர்வினை கூர்நோக்குகிற அடிப்படையில் அமைந்த விருப்பத்தேர்வுகள் கேட்பாட்டின்படி 'அதிகமே சிறந்தது' என்று முன்வைக்கப்படுகிற கருத்தும் மறுக்கப்படுகிறது. அதிக

வருமானத்தால் கிடைக்கக்கூடிய அதிகப் பொருட்சேர்க்கையும் ஆடம்பரமும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பதில்லை.

ஆய்வாளரின் கேள்விகளுக்கேற்ப கருத்துத் தெரிவிக்கும் ஆய்வு முறையில் ஒரு தனிநபரின் பயன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மகிழ்ச்சி அளவிடப்படுகிறது என்கிற நிலைப்பாடும் நிறுவப்படுகிறது.

பூடானில் நடத்தப்பட்ட மகிழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வு அனுபவங்களும் அங்கு வடிவமைக்கப்பட்ட மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி குறியீடும் (GNH) பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கு பெரிதும் உதவின என்ற கருத்தே உறுதிசெய்யப்படுகின்றது.

எனவே மண்டலம், சமூகம் மற்றும் வயதுவாரியாக மகிழ்ச்சியற்றிருக்கும் மக்களையும் மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கான இடையீடுகள் தேவைப்படுகிற அம்சங்களையும் கண்டறிய இத்தகைய ஆய்வுகள் பெரிதும் உதவுகின்றன என்பதே உண்மை.

ⁱ Don't Worry, Be Happy என்ற EPW கட்டுரையின் சாராம்சம். (october 3, 2015: Economic & Political Weekly)

ⁱⁱ சிரோதிப் மஜூம்தார், ஹூக்ளி ரபிந்த்ரா பல்கலைக்கழகத்தையும், கௌதம் குப்தா, கொல்கத்தா ஜாதவ்பூர் பல்கலைக்கழகத்தையும் சேர்ந்தவர்கள்